

TRANSLATION

Niko Lortkipanidze

The Toll

Translated by Eter Churadze

Listen to the tolling bells for the litany!

“Christ!” one bell clangs.

“Is risen!” another bell twangs.

“Christ is risen!” the third bell peals.

“He is risen indeed!” the fourth bell answers.

“Yes-yes-yes-yes.”

“Yes-yes-yes-yes,” the small bells jingle.

“I will rise!” the voice of a man is heard who is weary from ringing the bells ceaselessly, but he still has hope.

“You will rise!” someone calls out for the lost hope, for consolation and love.

“I will rise!”

“You will rise!”

“Yes-yes-yes-yes.”

What name cannot be heard in this toll?!

I have been listening to the tolling for twenty years. I have been waiting for one name to exclaim, “Indeed!” Then I will not be able to speak. Instead, a red-footed white pigeon, as a token of joy, will flutter from my shattered breast.

Having lost my patience, I exclaim, “Georgia will rise!” I endeavor to overshadow the stentorian voice.

The big and small bells chime, clang, and cheep:

“Indeed, indeed!”

“Yes-yes-yes-yes.”

“Yes-yes-yes-yes!”

რეკვა

დაუგდეთ როდესმე ყური ლიტანიის რეკვას!

ქრისტე! – დაიგრილებს ერთი ზარი.

აღსდგა! – მიამახებს მეორე.

ქრისტე აღსდგა! – გუგუნებს მესამე.

ჭეშმარიტად აღსდგა! – უპასუხებს მეოთხე.

კი-კი-კი-კი.

კი-კი-კი-კი, – წრიპინებენ პატარა ზარები.

მე აღვსდგები! – მოისმის შეუწყვეტელ რეკვაში წელში გატეხილის, მაგრამ მოიმედე ადამიანის ხმა.

შენ აღსდგები! – უმახის ვიღაცა დაკარგულს იმედს, ნუგეშს, სიყვარულს.

მე აღვსდგები!

შენ აღსდგები!

კი-კი-კი-კი.

რის და ვის სახელს არ გაიგონებთ ამ რეკვაში?!

ოცი წელიწადია ყურს ვუგდებ ამ რეკვას. ველი, ვუცდი ერთს სახელს, რომ დავიძახო: ჭეშმარიტად! ხმა კი არ ამოვა მაშინ ყელიდან, არამედ ნიშნად სიხარულისა ფეხწითელა თეთრი მტრედი მოფრინდება გაპობილ მკერდიდან.

მოთმინებიდან გამოსული მე თვით ვიძახი: „საქართველო აღსდგება!“ ვცდილობ იერიქონის საყვირს გადავაჭარბო.

დიდი და პატარა ზარები გუგუნებენ, გრილებენ და წიწინებენ:

ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად!

კი-კი-კი-კი.

კი-კი-კი-კი!